

Dobrochna Jankowska

Łupawa, woj. słupskie. Stanowisko
18

Informator Archeologiczny : badania 9, 38

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŁUPAWA,
woj. śląskie,
Stanowisko 18

Katedra Archeologii
Uniwersytetu im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Konservator Zabytków
Archeologicznych
w Koszalinie

Badania prowadził zespół pod kierunkiem mgr Dobrochny Jankowskiej. Finansował UMK w Poznaniu i WKZ w Koszalinie, Trzeci sezon badań. Cmentarzisko megalityczne kultury pucharów lejkowatych, cmentarzisko kurhanowe kultury łużyckiej.

Kontynuowano eksplorację grobowca I, który zbadano w całości. Jest to obiekt trapezowaty o długości 63 m, w typie megalitycznych grobowców bezkomorowych, posiadający jednocześnie charakterystyczne dla grobowców kujawskich lekkie przewężenie na ok. 2/3 długości. Zbudowany jest z dużych, częściowo obrobionych bloków kamiennych, ustawionych sztorcem bardzo blisko siebie i umocnionych przykładkami oraz dodatkowo rodzajem "ławy" kamiennej od zewnątrz. Największe głazy ustawiono w czołowej partii grobowca. Obiekt ulokowany jest na terenie uprzednio nie użytkowym, na którym najpierw ustawiono /w specjalnie wykopanych rowach/ obstawę, a następnie wypełniono jej wnętrza piaskiem, tworząc dość wysoki nasyp. Jak się wydaje, umocniono go następnie niezbyt szczelnym brukiem z otoczków.

W obrębie obiektu zarejestrowano jeden prawdopodobny pochówek /kości nie zachowały się/, zlokalizowany centralnie w części czołowej. Jest to płytką prostokątną jamę, jak się wydaje, pierwotnie szalowaną drewnem i zabezpieczoną od góry brukiem kamiennym. Jej inwentarz stanowiły 2 naczynia /amfora typu wióreckiego i puchar lejkowaty z ornamentem "północnym"/ oraz 2 duże płaskie paciorki bursztynowe.

Stwierdzono ponadto intensywne użytkowanie terenu stanowiska przez ludność kultury łużyckiej, która założyła tu cmentarzisko - obecnie bardzo silnie zniszczone. Na badany grobowiec nałożyło się przynajmniej 6 kurhanów o przeciętnej średnicy ok. 7 m, usytuowanych bardzo blisko siebie, co powodowało trudności w ustaleniu granic poszczególnych obiektów. Materiał archeologiczny /wyłącznie ceramika/ jest mało charakterystyczny i nie pozwala na dokładniejsze ustalenie chronologii. Zasięg cmentarzyska pokrywa się w zasadzie z terenem występowania obiektów neolitycznych.

Badania będą kontynuowane.